

Ang Basahon ni Joel ug Ang Laodicean nga Iglesia sa Seventh-day Adventist - Numero Kinsi

Jeff Pippenger

2025-12-21

Numero Kinse

Nangatarongan ako nga mahinungdanon ang pagsabot sa kalambigitan sa simbolo sa upat ka kaliwatan uban sa mensahe sa ulahing ulan aron adunay labing maayong paglaum sa pag-ila sa kahulogan sa unang upat ka bersikulo sa Joel kapitulo uno. Giawit ni Joel ang awit sa parasan, apan ang iyang pangunang estropa mao ang propetikong pagdugtong sa tugon ngadto sa upat ka kaliwatan.

Ug siya miingon kang Abram, Hibalo sa pagkatinuod nga ang imong kaliwat mahimong dumuloong sa usa ka yuta nga dili ila, ug sila magaalagad kanila; ug pagasakiton nila sila sulod sa upat ka gatus ka tuig; Ug usab kadtong nasud nga ilang pagaulipnan, pagahukman Ko: ug sa tapus niana manggula sila nga may daghang kabtangan. Ug ikaw moadto sa imong mga amahan diha sa pakigdait; ilubong ka sa maayong pagkatigulang. Apan sa ikaupat nga kaliwatan mobalik sila dinhi pag-usab: kay ang kasal-anan sa mga Amorehanon wala pa mapuno. Genesis 15:13–16.

Kini nga tudling mao ang tagna nga natuman pinaagi sa kinabuhi ni Moises. Sa dihang gisugdan sa basahon ni Joel ang awit sa parasan pinaagi sa paghigot sa upat ka mga kaliwatan sa nagkagrabeng kalaglagan, gipaangay niini ang basahon ni Joel ngadto sa ikaupat ug katapusang propetikong kaliwatan. Kana nga kaliwatan mao ang “pinili nga kaliwatan” ni Pedro nga gitawag gikan sa kangitngit ngadto sa Iyang “makapahibulong nga kahayag.” Gipatandi sila sa ilang katugbang nga kaliwatan nga girepresentar ingon nga usa ka kaliwatan sa mga halas nga malala. Kana nga ikaupat ug katapusang kaliwatan girepresentar ni Juan, nga usa ka simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga “gitawag, ug pinili, ug matinumanon.”

Gitawag sa 9/11, gipili diha sa Singgit sa Tunga sa Gabii, ug matinumanon sa krisis sa balaod sa Domingo, maingon nga ang mga Levihanon matinumanon diha sa mga pagrebelde sa bulawang nating baka ni Aaron ug ni Jeroboam. Ang mga kalag nga hinlohon sama sa salapi diha sa Malakias tres, mao ang mga Levihanon nga gipili sa panahon sa mensahe sa Singgit sa Tunga sa Gabii, kay ang pagpatik nahingpit pinaagi sa, ug uban sa, pagbubo sa Balaang Espiritu.

Sa miaging artikulo atong gipagawas ang mga linya gikan sa kasaysayan ni Moises, nga giila ni Sister White ingon nga alpha sa tagna sa Biblia, nga sa pagtagna nagdugtong kang Cristo ingon nga omega sa tagna sa Biblia. Si Moises mao ang batong patukoranan ug si Cristo mao ang ulohang bato. Silang duha mga simbolo sa kaluwasan gikan sa sala, ingon sa girepresentahan sa kaluwasan gikan sa Ehipto pinaagi kang Moises. Apan ang tanang mga pagpadayag sa gahum sa Dios nga nahitabo pinaagi sa mga kamot ni Moises, hilabihan pang nalabaw sa dihang

gipamatud-an ni Cristo ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana. Si Moises mao ang alpha ug si Cristo mao ang omega, ug ang omega mao ang gidaghanon nga “22” ug ang alpha mao ang gidaghanon nga “1.”

Sa paghisgot kang Moises, atong makita nga ang kaluwasan nga naglangkob sa tibuok niyang profetikong pagpamatuod gibutang sulod sa tubig. Ang iyang kaluwasan gikan sa tubig sa Nilo sa iyang pagkatawo, maoy nagtimaan kang Noe sulod sa arka. Ang bautismo didto sa Mapulang Dagat nahiuyon kang Noe ug sa walo ka mga tawo sulod sa arka, nga sa baylo nahiuyon sa bautismo ni Josue didto sa Suba sa Jordan, nga gisubli ni Cristo sa mao gayud nga dapit. Ang pagpamatuod ni Moises nagsugod sa kaluwasan didto sa Suba sa Nilo ug natapos sa kabaybayonan sa Suba sa Jordan. Ang bautismo ni Cristo mao ang Iyang pagdihog aron magpamatuod sulod sa tulo ka tuig ug tunga paingon sa Iyang kamatayon, nga gilarawan na sa sinugdanan diha sa Iyang bautismo. Sa Iyang pagkabanhaw, dihay pipila ka mga tulo hangtod sa hingpit nga pagbubo sa Pentecostes.

Ang saad sa tipan sa Dios ngadto sa katawhan nagsugod kang Noe, ug ang Iyang saad sa tipan ngadto sa usa ka piniling katawhan pinaagi kang Abraham natuman kang Moises. Si Moises, ang alpha, maoy hulagway ni Jesus, ang omega, nga moanhi ug magapalig-on sa tipan uban sa “daghan,” dili lamang sa usa ka piniling katawhan. Ingon nga hulagway ni Cristo, ang pagkatawo ni Moises nahiuyon sa tipan nga gihatag kang Noe, nga ang balangaw mao ang timaan alang sa tanang katawhan. Si Moises nahiuyon usab sa tipan nga gihatag ngadto sa usa ka piniling katawhan, nga ang sirkumsisyon mao ang timaan alang sa piniling katawhan. Ang buluhaton ni Moises sa tipan alang sa “daghan,” dili lamang sa usa ka piniling katawhan. Kon dili pa ingon niana ang kahintang, dili unta sila kanunay nga gisamok sa nagkasagol nga panon.

Sa taliwala sa tanang nagkalainlaing “mga tubig sa kaluwasan” nga girepresentahan sa tibuok kinabuhi ni Moises, ang bautismo sa Bethabara sa Suba sa Jordan nagdugtong sa sinugdanan sa kasaysayan sa tugon sa karaang Israel diha sa Yutang Saad ngadto sa katapusan sa iyang kasaysayan, sa sulod sa semana diin gipalig-on ni Cristo ang tugon uban sa daghan. Ang bautismo ni Cristo nagkatakdo sa bautismo sa karaang Israel ug ang duha ka kasaysayan nagasulti mahitungod sa Iyang pagkabanhaw sa dihang Iyang giginhawa ang pipila ka tulo sa ulan, sa wala pa ang madagayaong mga ulan sa Pentecostes kalim-an ka adlaw ang milabay. Ang tibuok linya sa alpha ug omega gikan kang Moises ngadto kang Cristo gipakita sulod sa mga tubig sa kaluwasan.

“Sa pagtudlo niining mga tinun-an, gipakita ni Jesus ang kamahinungdanon sa Daang Tugon ingon nga saksi sa Iyang buluhaton. Daghan karon nga nag-angkon nga mga Kristohanon ang nagsalikway sa Daang Tugon, nga nagaingon nga wala na kiniy kapuslanan. Apan dili ingon niana ang pagtulon-an ni Cristo. Sa hilabihan gayud nga paghatag Niya ug bili niini, miingon Siya sa usa ka higayon, ‘Kon dili sila mamati kang Moises ug sa mga manalagna, dili usab sila madani, bisan pa may usa nga mabanhaw gikan sa mga patay.’ Lucas 16:31.

“Mao kini ang tingog ni Cristo nga namulong pinaagi sa mga patriarka ug sa mga manalagna, sukad pa sa mga adlaw ni Adan hangtod sa katapusang mga panghitabo sa panahon. Ang Manluluwas gipadayag diha sa Daang Tugon sa ingon ka tin-aw sama sa Bag-ong Tugon. Mao kini ang kahayag gikan sa manalagnon nga kagahapon nga nagapadayag sa kinabuhi ni Cristo

ug sa mga pagtulon-an sa Bag-ong Tugon uban sa katin-aw ug katahom. Ang mga milagro ni Cristo maoy usa ka pamatuod sa Iyang pagka-Dios; apan ang labi pang kusgan nga pamatuod nga Siya mao ang Manunubos sa kalibutan makita sa pagtandi sa mga tagna sa Daang Tugon uban sa kasaysayan sa Bag-ong Tugon.” *The Desire of Ages*, 799.

Sa mga artikulo nga naghigot sa basahon ni Joel, kita “nagtandi sa mga tagna sa Daang Tugon uban sa kasaysayan sa Bag-ong Tugon,” ug usab sa kasaysayan sa modernong espirituwal nga Israel. Bisan pa man kon kini mao ang Daang o Bag-ong mga Tugon o ang kasaysayan sa tulo ka mga anghel nga nagsugod niadtong 1798, kining tanan nga mga linya gihulagway ingon nga “ang tingog ni Cristo.” Ang sinulat nga pagpamatuod sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna mao ang tingog ni Cristo, ug ang tingog ni Cristo mao ang tingog Niya nga mao ang Pulong sa Dios.

Ang “tingog” sa Pulong sa Dios mao ang mensahe sa Dios ingon nga gipadayag sa Iyang sinulat nga Pulong. Ang Iyang mensahe sa ulahing mga adlaw mao ang mensahe sa ulahing ulan, nga naglakip sa nahaunang ulan, nga pagasundan sa nahaunang ug ulahing ulan, sumala kang Joel.

Si Juan nga Tigpadayag nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga mobalik ngadto sa karaang mga alagianan, kay siya nakadungog ug usa ka “tingog” sa iyang luyo. Ang “tingog” sa luyo mao ang tingog ni Cristo “gikan sa mga adlaw ni Adan” padayon.

Ug milingi ako aron makita ang tingog nga nagsulti kanako. Ug sa dihang milingi ako, nakita ko ang pito ka bulawang tangkawan. Pinadayag 1:12.

Ang bersikulo nagrepresentar ug usa ka pagbulag sa unang kapitulo, kay hangtod sa miaging bersikulo si Juan didto pa sa isla nga gitawag ug Patmos, apan sa bersikulo dose milingi siya, ug sukad niadtong si Juan atua na sa Langitnong Balaang Dapit. Sa iyang paglingi, gibuhat niya kini, kay sa bersikulo napulo nakadungog man siya ug usa ka tingog gikan sa iyang luyo.

Didto ako sa Espiritu sa adlaw sa Ginoo, ug nakadungog ako sa akong likod ug usa ka dakong tingog, daw sa usa ka trumpeta, nga nagaingon, Ako mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang nahulihi: ug, Ang imong nakita, isulat sa usa ka basahon, ug ipadala kini ngadto sa pito ka mga iglesia nga anaa sa Asia; ngadto sa Efeso, ug ngadto sa Esmirna, ug ngadto sa Pergamo, ug ngadto sa Tiatira, ug ngadto sa Sardis, ug ngadto sa Filadelfia, ug ngadto sa Laodicea. Pinadayag 1:10, 11.

Si Juan nagrepresentar niadtong mga nakadungog sa tingog ni Cristo sa ilang luyo. Nadungog niya ang mensahe sa trumpeta ni Jeremias sa pagbalik ngadto sa karaang mga agianan, ang mga dalan nga gibalibaran sa mga daotan sa paglakaw diha niini ug ang pasidaang trumpeta nga ilang gidumilian pagpatalinghugan. Si Juan naminaw, ug ang tingog sa iyang luyo nagpaila sa iyang kaugalingon nga mao ang Alpha ug Omega—ang Usa nga nagapakita sa bag-ong dalan, uban sa karaang dalan.

Ug diha sa taliwala sa pito ka tangkawan may usa nga sama sa Anak sa tawo, nga nagsul-ob ug bisti nga miabut hangtod sa tiil, ug binaksan sa dughan sa usa ka bakus nga bulawan. Ang iyang ulo ug ang iyang mga buhok maputi sama sa balhibo sa karnero, maputi sama sa nieve; ug ang iyang mga mata sama sa siga sa kalayo; Ug ang iyang mga tiil sama sa maayong

tumbaga, ingon nga gilat-an sa hudno; ug ang iyang tingog sama sa dinahunog sa daghang mga tubig. Ug diha sa iyang too nga kamot may pito ka mga bitoon: ug gikan sa iyang baba migula ang usa ka mahait nga espada nga duhay sulab: ug ang iyang dagway sama sa adlaw nga nagadan-ag sa iyang kusog. Pinadayag 1:13–16.

Sa bersikulo dose si Juan milingi ug nakita ang usa ka panan-awon ni Cristo nga gipahiuyon ni Sister White sa panan-awon ni Cristo nga nakita ni Daniel, nga mao usab ang panan-awon nga nakita nila Isaias, Jeremias, Ezequiel, ug Pablo.

“Uban sa mainiton nga pangandoy akong gipaabut ang panahon nga ang mga panghitabo sa adlaw sa Pentecostes mausab pag-usab uban sa labi pang dakong gahum kay sa nianang higayona. Miingon si Juan, ‘Nakita ko ang laing manulunda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakong gahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya.’ Unya, maingon sa panahon sa Pentecostes, ang katawhan makadungog sa kamatuoran nga isulti kanila, ang tagsatagsa ka tawo sa iyang kaugalingong pinulongan.

“Ang Dios makahuyop ug bag-ong kinabuhi ngadto sa matag kalag nga matinud-anong nagtinguha sa pag-alagad Kaniya [si Adan ug ang walog sa mga bukog ni Ezekiel], ug makahikap sa mga ngabil pinaagi sa baga nga baga nga gikan sa halaran [Isaias], ug magapahinabo nga sila mamahimong maabtik sa pagpahayag sa Iyang pagdayeg. Linibo ka mga tingog pagapun-on sa gahum sa pagsulti sa kahibulongang mga kamatuoran sa Pulong sa Dios. Ang dila nga nag-ungol pagahubaran [ang laing dila ni Isaias], ug ang mga mahadlukon pagapalig-onon aron magdala ug maisugong pagpamatuod alang sa kamatuoran. Hinaut nga ang Ginoo motabang sa Iyang katawhan sa paghinlo sa templo sa kalag gikan sa matag kahugawan [ang mga Levita ni Malakias], ug sa pagmintinar sa ingon ka suod nga kadugtongan uban Kaniya nga sila mahimong mga makaambit sa ulahing ulan sa diha nga kini igaula na.” Review and Herald, Hulyo 20, 1886.

Ang panan-awon nga atong ginatan-aw naglakip sa paghulagway sa tingog ni Cristo. Sa dihang milingi si Juan ug nakadungog sa tingog ni Cristo, kini sama sa tingog sa “daghang katubigan.” Sa dihang ang tingog ni Cristo magasulti mahitungod sa Iyang tugon uban sa mga tawo o uban sa usa ka piniling katawhan, kini nalangkit sa daghang katubigan. Ang mensahe sa Daniel pito hangtod siyam giablihan niadtong 1798, ug unya, niadtong 1989, ang mensahe sa Daniel napulo hangtod dose giablihan. Ang 1798 nalangkit sa tingog sa Suba sa Ulai ug ang 1989 mao ang tingog sa Suba sa Hiddekel.

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining katapusang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita sa daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, anaa karon sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna sa dili madugay mahitabo.” Testimonies to Ministers, 112.

Ang Suba sa Jordan mao ang sumpay tali sa kasaysayan sa tugon nga alpha ug sa kasaysayan sa tugon nga omega sa karaang Israel. Ang pulong nga Jordan nagpasabot ug “manaugon” ug nagrepresentar kang Cristo nga “ang dakong Manaugon.”

Pasagdiha kaninyo kining hunahuna nga diha usab kang Cristo Jesus: Nga, sanglit anaa sa dagway sa Dios, wala mag-isip nga ang pagkapareha sa Dios usa ka butang nga angayng kupotang mapigsanon; apan gihimo niya ang iyang kaugalingon nga walay dungog, ug mikuha sa dagway sa usa ka ulipon, ug nahimo sa pagkaparihas sa mga tawo: Ug sa hingkaplagang sa panagway ingon nga tawo, nagpaubos siya sa iyang kaugalingon, ug nahimong masinugtanon hangtod sa kamatayon, bisan pa sa kamatayon sa krus. Filipos 2:5–9.

Ang Suba sa Jordan nagrepresentar kang Cristo, “ang dakong manaog,” ug ang Jordan mao ang sumpay tali sa alpha ug omega nga kasaysayan sa piniling katawhan sa Dios, nga gihatagan ug parasan aron bantayan. Ang mga tubig sa kaluwasan ni Moises nagrepresentar sa tingog ni Cristo, nga madungog kon ang usa ka kalag moduol lamang sa paglingi, aron madungog “ang tingog sa ilang likod,” ug ang tingog nga ilang madungog unya mao—ang tingog sa daghang katubigan. Gikan sa lunop ni Noe ngadto sa pagguba sa Jerusalem niadtong 70 AD, ang mga tubig sa kaluwasan gipahimutang ingon nga mga timailhan sa dalan alang sa katawhan sa tugon sa Dios. Kining mga timailhan sa dalan nagrepresentar sa sulodnong kasaysayan sa katapusang katawhan sa tugon sa Dios, ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Ang tubig nga naghatag sa Suba sa Jordan nagagikan sa tun-og ug niyebe nga natigom sa kabukiran sa Hermon, nga mao ang mga sinugdanang tubig sa Suba sa Jordan.

Usa ka Awit sa mga Salakwon ni David. Tan-awa, pagkamaayo ug pagkamakalipay kon ang mga magsoon magapuyo nga nagkahiusa! Kini sama sa bililhong lana nga gibubo sa ulo, nga midagayday paingon sa bungot, bisan sa bungot ni Aaron: nga midagayday ngadto sa daplin sa iyang mga bisti; Sama sa yamog sa Hermon, ug sama sa yamog nga mikunsad sa kabukiran sa Zion: kay didto gimandoan sa Ginoo ang panalangin, bisan ang kinabuhi sa walay katapusan. Mga Salmo 133:1–3.

Kadtong mga tubig usab nagmugna sa lungib ni Pan, usa ka halalum nga tuboran, nga nahimutang sulod sa usa ka langub nga anaa sa Panium sa Daniel 11:13–15, ug sa Cesarea Filipos sa mga adlaw ni Pedro. Ang mga ulohang-tubig sa Suba sa Jordan usab nagmugna sa satanikong tuboran sa lungib ni Pan. Ang tingog sa daghang katubigan nagaila nga ang dakong away tali kang Cristo ug kang Satanas naggumikan sa hatag-as nga mga taluktok sa kabukiran sa Hermon.

Ug ako usab moingon kanimo, Nga ikaw si Pedro, ug sa ibabaw niining bato pagatukoron ko ang akong iglesia; ug ang mga ganghaan sa hades dili makadaug batok kaniya. Mateo 16:18.

Ang ngalan nga “Hermon” nagkahulogan og “sagrado, hinungdanong gibalaan, hinalad, o gilain,” ug kini usa ka simbolo sa Langit, ang tinubdan sa tanang tubig ug ang sinugdanan sa dakong kontrobersiya sumala sa girepresentahan sa “mga ganghaan sa impiyerno,” nga mao ang tawag nga gigamit ni Jesus alang sa groto ni Pan didto sa Cesarea Filipos. Niadtong kahimtanga giusab ang ngalan ni Simon Barjona ngadto kang Pedro. Ang Simon nagkahulogan og “ang usa nga nagapatalinghug,” ug ang Barjona nagkahulogan og “anak sa salampati.” Si Simon usa ka simbolo sa kalag nga nakadungog sa mensahe sa bautismo ni Jesus nga girepresentahan sa Balaang Espiritu diha sa dagway sa usa ka salampati. Ingon nga usa nga nakadungog sa mensahe sa bautismo ni Cristo, si Pedro giusab, nga nagarepresentar sa 144,000. Si Pedro gimarkahan pinaagi sa silyo didto sa Panium, nga mao ang mga bersikulo napulog-tulo hangtod napulog-lima sa Daniel onse.

Gikan sa katubigan sa Hermon, ang Suba sa Jordan, usa ka simbolo ni Cristo—ang dakong nanaog nagtapos sa Iyang panaw sa Patayng Dagat. Gikan sa Langit, diin nagagikan ang tun-og sa kinabuhi, si Cristo nanaog ngadto sa kamatayon sa krus, nga gisimbolohan sa Patayng Dagat. Ang baybayon sa Patayng Dagat mao ang kinahiladman nga dayag nga nawong sa yuta sa tibuok kalibotan. Ang Suba sa Jordan nga nanaog, nanaog ngadto sa labing ubos nga lebel sa tubig sa yuta, maingon nga si Cristo nanaog ngadto sa Iyang kamatayon sa krus. Gikan sa tubig sa kinabuhi ngadto sa tubig sa kamatayon, ang Suba sa Jordan nagrepresentar sa pagpanaug ni Cristo gikan sa langit ngadto sa krus.

Ang mga mahinungdanong tema sa tagna sa Biblia nalangkit sa tubig, ug ang tagna sa Biblia mao ang tingog ni Cristo, nga maoy tingog sa daghang mga tubig. Ang bigaon sa Babilonia nagalingkod ibabaw sa daghang mga tubig, ug ang mga tubig sa Eufrates gipamala aron maandam ang dalan sa mga hari sa sidlakan, ug ang mga magpapatigayon ug ang mga hari nanagbarog sa halayo ug nanagminatay kay ang mga sakayan sa Tarsis gilaglag sa taliwala sa mga dagat, ug ang pakigsaad sa kamatayon nga gidawat sa mga palahubog sa Efraim sa diha nga nanago sila ilalom sa mga bakak, ginawagtang pinaagi sa makalupigong baha sa balaod sa Dominggo sa pagka-papa.

Sa dihang si Sister White naghigot sa “dagkong mga suba sa Shinar,” iyang gipasabot ang mga Suba sa Tigris ug Euphrates. Kadtong mga katubigan masubay balik ngadto sa Tanom sa Eden diin sila mao ang ikatulo ug ikaupat nga suba nga migula gikan sa Eden.

Ug ang ngalan sa ikatulong suba mao ang Hiddekel: kini mao ang nagapaingon ngadto sa sidlakan sa Asiria. Ug ang ikaupat nga suba mao ang Eufrates. Genesis 2:14.

Ang Hiddekel mao ang Tigris, ug siyempre, ang Eufrates mao ang Eufrates, bisan pa nga ang mga modernong historyador ug mga teologo dili magkauyon. Nagapugos sila nga ang Ulai dili usa ka dakong suba, kondili usa lamang ka hinimog-tawo nga akwedukto sa Persia, dili sa Shinar. Kining maong tawhanong mga awtoridad nagaila nga ang duha lamang ka mga suba nga may kahinungdanon nga may kalabutan sa Shinar mao ang Tigris ug ang Eufrates, ug ang manalagna nga babaye nagaingon nga ang Ulai ug ang Hiddekel mao ang “mga dagkong suba sa Shinar.”

Ang mga pulong sa manalagna mahitungod sa mensahe sa tubig misupak sa modernong mga eksperto, maingon sa gibuhay sa karaang mga eksperto—nga misupak sa mensahe ni Noe bahin sa tubig. Gipahibalo kita nga ang duha ka panan-awon nga girepresentahan sa duha ka suba anaa na sa proseso sa katumanan, ug busa, ang tanan nga girepresentahan sulod niadtong duha ka panan-awon nga gihatag pinaagi sa “duha ka dagkong mga suba sa Shinar,” sa dili madugay matuman. Ang mensahe nga nalambigit nianang mga suba mao ang tingog ni Cristo, kay ang Iyang tingog sama sa daghang mga tubig. Ang Tigris ug Euphrates nagarepresentar sa usa ka dakong temas nga matagnaon, ug ang ilang pagpamatuod nalambigit sa tugon nga gipahimutang sa alpha nga si Moises, nga mao ra usab ang maong tugon nga gipamatud-an sa omega nga si Cristo.

Diha sa tagna ang Tigris nagrepresentar sa Asiria ug ang Eufrates mao ang Babilonia. Niining kalambigitan, sila mao ang duha ka gahum, nga girepresentahan isip mga leon ni Jeremias, nga modala una sa amihanang gingharian ug unya sa habagatang gingharian ngadto sa pagkabinihag.

Ang Israel maoy usa ka nagkatibulaag nga karnero; ang mga leon maoy nag-abog kaniya: una, gilamoy siya sa hari sa Asiria; ug sa ulahi, kining Nabucodonosor nga hari sa Babilonia maoy nagdugmok sa iyang mga bukog. Jeremias 50:17.

Ang Asiria ug Babilonia maoy mga kaaway sa amihanan maylabot sa bisan hain sa mga gingharian sa Israel, ug busa mga tipo kini sa peke nga hari sa amihanan—ang gahum sa pagka-papa. Sa kinatibuk-an, ang samang mga tradisyong politikal ug relihiyoso gipadayon sa duha ka mga gahum nga mitungha gikan sa samang kahimtang pangkultura, apan ang estrukturang politikal sa Asiria naghatag ug gibug-aton sa pagdumala sa estado, samtang ang Babilonia naghatag ug gibug-aton sa pagdumala sa simbahan, bisan pa man ug halos managsama kaayo. Ang pagano nga Roma ug ang papa nga Roma sa pipila ka ang-ang managsama gayod, apan bisan pa niana, ang pagano nga Roma nagrepresentar sa pagdumala sa estado ug ang papa nga Roma sa pagdumala sa simbahan. Ang Asiria, sa profetikong kalabotan niini sa Babilonia, usa ka gingharian sa pagdumala sa estado, nga gisundan sa Babilonia, usa ka susamang gahum nga naghatag ug gibug-aton sa pagdumala sa simbahan. Ang Asiria nagrepresentar sa pagano nga Roma ug ang Babilonia nagrepresentar sa papa nga Roma. Kining upat ka mga gahum ang tanan nanamastamas sa balaang puloy-anan sa Dios ug sa iyang panon. Ang Asiria gilambigit sa Tigris ug ang Babilonia sa Eufrates. Kini nahiuyon sa pagkahubas sa Eufrates diha sa basahon sa Pinadayag, aron andamon ang dalan alang sa mga hari sa sidlakan sumala sa gipakita sa buluhaton ni Ciro sa pagpaliko sa Eufrates aron mapukan ang Babilonia. Ang Babilonia mao ang Eufrates; ang Asiria mao ang Tigris.

Ang hari sa amihanan diha sa tagna nagabuntog sa kalibotan sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo ug human niana mapukan, apan ang maong pagpanaugdaug sagad gihulagway ingon nga usa ka makalumos nga baha. Ang sugilanon sa hari sa amihanan, ingon sa girepresentar sa Asiria ug Babilonia, gisimbolohan pinaagi sa mga suba kay ang sugilanon gisugilon pinaagi sa tingog sa daghang katubigan.

Ang yuta taliwala sa duha ka mga suba gitawag ug Mesopotamia, nga nagkahulogan og “ang yuta taliwala sa duha ka mga suba.” Ang duha ka mga suba nagrepresentar sa amihanang gahum nga gigamit sa Dios aron silotan ang Iyang mitalikod nga katawhan pinaagi sa pagpatibulaag kanila ngadto sa pagkabinihag. Usa sa mga sanga nga sapa sa tingog sa daghang mga tubig makita diha sa ngalan nga “Padanaram,” nga gihisgotan lamang napulo ka higayon sa Kasulatan. Ang unang paghisgot niini may kalabutan sa tugon, kay kini nagaila sa dugoang kagikan ni Rebekah, ang asawa ni Isaac. Ang bersikulo nagaingon:

Ug kap-atan na ang panuigon ni Isaac sa diha nga gipangasawa niya si Rebeca, ang anak nga babaye ni Betuel nga Sirianhon sa Padan-aram, ang igsoon nga babaye ni Laban nga Sirianhon.

Ang katapusan sa kap-atan ka tuig gipadayag diha sa tulo ka mga saksi ni Moises aron modala ngadto sa Kadesh, 1863 ug sa balaod sa Domingo. Ang kaminyoon ni Isaac mao ang usa ka kaminyoon sa tugon nga nagatipo sa kaminyoon ni Cristo ngadto sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa balaod sa Domingo, nga mao ang 1863, nga mao ang Kadesh, nga mao ang katapusan sa usa ka kap-atan-ka-tuig nga kasaysayan sa tugon. Si Rebekah anak nga babaye sa usa ka Siryanhon ug igsoon nga babaye ni Laban nga usa ka Siryanhon, (nga sa sunod nga kaliwatan sa

kasaysayan sa tugon, naglapas sa usa ka tugon uban sa anak ni Isaac nga si Jacob.)

Ang Bethuel nagkahulogan og “balay sa kalaglagan o sa maglalaglag,” busa si Rebekah mao ang anak nga babaye sa “balay sa maglalaglag.” Ang Syria nagkahulogan og kabungtoran ug patag, ug ang Padanaram nagkahulogan og Mesopotamia, o ang yuta sa taliwala. Si Rebekah gikan sa kaliwatan sa mga Syrianhon nga mianhi gikan sa Mesopotamia, ang kabungtoran sa taliwala sa “Tigris sa Assyria” ug sa “Euphrates sa Babilonia,” nga nagarepresentar sa mga leon nga gigamit sa Ginoo aron sa pagpatibulaag sa iyang mga nahimong apostata nga mga karnero. Ang balay sa mga maglalaglag nahiusa sa balay sa Dios diha sa kaminyoon ni Isaac ug ni Rebekah. Dili kini usa ka aksidente nga sa unang paghisgot sa Padanaram, kining duha ka mga suba nga nagarepresentar sa propetikong hari sa amihanan nga girepresentahan ingon nga usa ka nag-awas nga baha, unang gihisgotan sa Genesis 25:20.

Ang kalambigitan sa balay sa pagkabinayaan ug sa katawhan sa tugon sa Dios nagapadayon sa dihang si Jacob mikalagiw gikan kang Esau, ug miadto sa iyang uyoan nga si Laban ug didto nag-alagad sulod sa duha ka yugto nga tag-2520 ka adlaw aron maangkon ang sunod nga kaminyoon sa tugon. Ang usa ka kaminyoon natapos uban sa pagkatibulaag sa amihanang gingharian sa Israel ug ang laing kaminyoon natapos uban sa pagkatibulaag sa habagatang gingharian. Sa dihang ang tagsa ka yugto sa ilang pagkatibulaag niining duha ka gingharian natapos niadtong 1798 ug 1844, ang kaminyoon nga gihaguan ni Jacob nga matuman sulod sa duha ka yugto sa 2520 natuman, kay ang pamanhonon miabot sa kaminyoon niadtong Oktubre 22, 1844.

Busa, si Cristo ba nakigminyo kang Leah, nga nagpasabot ug “kapoy ug gikapoy,” o nakigminyo ba Siya kang Rachel, nga nagpasabot ug “maayong magpapanaw”? Si Leah ug si Rachel nagrepresentar sa duha ka hut-ong sa nagpanawng mga ulay, usa ka ulay nga “nangaluya” ug usa ka ulay nga “maayo ang pagpanaw” diha sa dalan aron makigminyo kang Jacob sa Oktubre 22, 1844.

“Aduna silag mahayag nga kahayag nga gipahimutang sa ilang luyo sa sinugdanan sa dalan, nga giingnan ako sa usa ka manulonda mao ang ‘singgit sa tungang gabii.’ Kini nga kahayag misidlak sa tibuok nga gitas-on sa dalan, ug naghatag ug kahayag alang sa ilang mga tiil, aron sila dili mapandol.

“Kon ilaha nilang gitutokan ang ilang mga mata kang Jesus, nga atua ra sa ilang atubangan, nga nagauna kanila paingon sa siyudad, luwas unta sila. Apan wala madugay ang uban gikapuyan, ug miingon nga halayo pa kaayo ang siyudad, ug nagdahom sila nga nakasulod na unta sila niini kaniadto pa. Unya si Jesus magadasig kanila pinaagi sa pagpataas sa Iyang mahimayaong too nga bukton, ug gikan sa Iyang bukton migula ang usa ka kahayag nga nagawaraywaray ibabaw sa pundok sa mga Adventista, ug misinggit sila, ‘Aleluya!’ Ang uban mapatuyangong misalikway sa kahayag sa luyo nila, ug miingon nga dili ang Dios ang nagmando kanila sa paggawas hangtod niining kalayoa. Ang kahayag sa luyo nila napalong, nga nagbilin sa ilang mga tiil diha sa hingpit nga kangitngit, ug sila nanghisukamod ug nawad-an sa panan-aw sa timaan ug kang Jesus, ug nangapukan gikan sa alagianan paubos ngadto sa mangitngit ug dautang kalibotan sa ubos.” Early Writings, 15.

Niadtong 1844, ang Philadelphian nga kalihokang Millerite misulod sa kaminyoon. Ang kaminyoon sa Oktubre 22, 1844 nagbulag sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba nga gilarawan ni Rachel ug ni Leah. Si Rachel nagrepresentar sa usa ka hut-ong nga malampusong nakapanaw sa dalan padulong sa kaminyoon sa Oktubre 22, 1844, apan ang hut-ong ni Leah gikapuyan. Unya sila gibulag, ug ang proseso sa pagsulay sa ikatulong manulonda misugod, diha mismo sa dapit diin natapos ang proseso sa pagsulay sa Pagtuaw sa Tungang Gabii.

Ang kaminyoon nasugdan na ug human niana kini pagatapuson ug pagasulayan. Ang kaminyoon gitapus sa 1846, ug ang proseso sa pagsulay sa ikatulong manulonda nagsugod. Sa 1849 ug 1850 ang Ginoo nagbuklad sa Iyang kamot sa ikaduhang higayon aron tigumon ang Iyang salin. Ang ikaduhang lamisa ni Habakkuk gibutang na diha sa kasaysayan niadtong panahona, ingon sa gihulagway sa ikaduhang hugpong sa mga Sugo. Human gibali ni Moises ang unang hugpong, ang ikaduhang hugpong sa mga lamisa gipahaluna. Ang tsart sa 1850 mipuli sa 1843, ug sa 1850, ang pagsulay sa karaang Israel ingon nga bag-ong tugon nga pangasaw-onon sa Dios nagpadayon paingon sa Kadesh ug 1863.

Niadtong 1856, mas daghang tubig gikan sa duruha ka suba miagi pinaagi sa pluma ni Hiram Edson. Ang kahayag mahitungod sa “pitong panahon” nga miagi pinaagi sa pluma ni Edson mao ang kahayag nga gilarawan sa duruha ka suba nga nagsugod sa ilang matinagdanong pagpamatuod didto sa Tanaman sa Eden. Ang Tanaman sa Eden usa ka simbolo sa pagsukol sa katawhan batok sa balaod sa Dios, ug mao ang dapit diin ang katubigan sa mga suba sa Ulai ug Hiddekel nagsugod sa ilang panaw. Sila nagapanaw latas sa kasaysayan sa tugon, kay kadtong Tanaman, ang simbolo sa pagsukol, mao usab ang dapit diin usa ka nating carnero ang gipatay aron sa paghatag ug mga sapot nga mopuli sa mga dahon sa igos nga gisul-ob ni Adan ug Eva. Ang kasaysayan sa tugon nagsugod sa tugon sa kinabuhi tali kang Adan ug sa Dios. Kana nga tugon, nga gisimbolohan sa kahoy sa kinabuhi, mitultol ngadto sa nabungkag nga tugon tungod kang Adan ug Eva, nga maoy nagsugod sa usa ka bag-ong tugon sa kinabuhi, sa dihang ang Cordero nga gipatay sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan maoy naghatag ug bisti alang sa hubo ug nangawala nga magtiayon. Ang duruha ka suba nga nagaagay gikan nianang Tanaman sa katapusan nahimong mga simbolo sa mga gahum nga gigamit sa Dios ingon nga Iyang sungkod sa pagcastigo.

O Asiryanhon, ang baras sa akong kasuko, ug ang sungkod sa ilang kamot mao ang akong kapungot. Ipadala ko siya batok sa usa ka mapaimongong nasud, ug batok sa katawohan nga akong kapungtan pagahatagan ko siya ug sugo, aron sa pagkuha sa mga inagaw, ug sa pagkuha sa tukbonon, ug sa pagyatak kanila sama sa lapok sa kadalanan. Isaia 10:5, 6.

Kadtong duha ka suba migula gikan sa Eden ngadto sa kaliwatan ni Rebekah ug sa iyang kasaligan nga kaminyoon kang Isaac, ug mipadayon ngadto kang Jacob, diin ang tubig sa duha ka suba girepresentahan ingon nga duha ka lahi nga mga yugto sa pito ka mga panahon. Unya, ang mao rang duha ka suba miagos latas sa kataposang unom ka mga kapitulo sa Daniel, diin tulo ka mga kapitulo ang girepresentahan sa matag suba. Ang usa ka suba nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga gibukhad sa mga kapitulo pito, walo ug siyam, ug ang laing suba nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga gibukhad sa mga kapitulo napulo, napulog usa ug napulog duha.

Ang kapitulo pito, walo, ug siyam gilarawan ingon nga panan-awon sa Ulai, ug si Cristo gihulagway sa susamang paagi diha sa kapitulo napulo, napulog-usa, ug napulog-duha. Sa duha ka mga panan-awon sa suba, nga girepresentahan sa tulo ka mga kapitulo—si Cristo gihulagway ingon nga nagtindog ibabaw sa tubig.

Ug nahitabo nga sa diha nga ako, si Daniel, nakakita sa panan-awon, ug nangita sa kahulogan niini, nan, ania karon, may mitindog sa atubangan ko nga daw porma sa usa ka tawo. Ug nadungog ko ang tingog sa usa ka tawo taliwala sa mga tampi sa Ulai, nga mitawag, ug miingon, Gabriel, pasabta kining tawhana sa panan-awon. Daniel 8:15, 16.

Ang panan-awon ni Cristo sa kapitulo napulo susama sa panan-awon nga nasaksihan ni Juan sa Pinadayag kapitulo usa, ug sa panan-awon ni Daniel sa kapitulo walo si Palmoni anaa ibabaw sa katubigan, ingon sa Iyang pag-anaa sa kapitulo dose, diin Siya nagsul-ob ug lino.

“Sa panahon sa pagduaw ni Gabriel, ang propeta nga si Daniel wala makahimo sa pagdawat ug dugang nga pagtudlo; apan pipila ka tuig sa ulahi, sa tinguha nga mahibalo pa siya mahitungod sa mga butang nga wala pa sa hingpit mapatin-aw, siya pag-usab mitugyan sa iyang kaugalingon sa pagpangita ug kahayag ug kaalam gikan sa Dios. ‘Nianang mga adlaw ako si Daniel nagmasulob-on sulod sa tulo ka tibuok ka semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni unod ni bino misulod sa akong baba, ni nagdihog ako sa akong kaugalingon bisan diyutay man lamang.... Unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon ang usa ka tawo nga sinul-oban ug lino, kansang mga hawak binaksan ug lunsay nga bulawan sa Uphaz. Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong sama sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata sama sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sama ug kolor sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon.’”

“Walay ubos pa kay sa Anak sa Dios mismo ang nagpakita kang Daniel. Kining paghulagway susama niadtong gihatag ni Juan sa dihang gipadayag si Cristo kaniya didto sa Isla sa Patmos. Ang atong Ginoo karon mianhi uban sa laing langitnong mensahero aron tudloan si Daniel kon unsay mahitabo sa ulahing mga adlaw. Kini nga kahibalo gihatag kang Daniel ug gisulat pinaagi sa inspirasyon alang kanato nga dinat-an na sa mga tumoy sa kalibotan.” Review and Herald, Pebrero 8, 1881.

Sa panan-awon sa Hiddekel mahitungod kang Cristo diha sa kapitulo napulo, si Cristo anaa sa ibabaw sa tubig ug nagbisti ug lino, ug sa panan-awon sa Ulai Siya anaa usab sa ibabaw sa tubig. Ang panan-awon sa Pinadayag uno nagkatakdo sa panan-awon nga gipresentar diha sa mga panan-awon sa Ulai ug Hiddekel, diin giila ni Sister White nga kini “dili ubos nga persona kay sa Anak sa Dios.” Sa dihang iyang giila ang manulonda sa Pinadayag napulo, iyang giingon nga ang manulonda “dili ubos nga persona kay kang Jesu-Cristo.” Ang manulonda sa Pinadayag napulo nagbayaw sa Iyang kamot paingon sa langit ug nanumpa pinaagi Kaniya nga buhi sa walay katapusan ug sa walay katapusan, nga konektado sa panan-awon ni Cristo diha sa kapitulo napulog-duha nga nagbayaw sa Iyang duruha ka mga kamot paingon sa langit ug nanumpa pinaagi Kaniya nga buhi sa walay katapusan ug sa walay katapusan. Sa Pinadayag napulo Siya anaa sa ibabaw sa tubig ug sa yuta.

Ang anaa “sa taliwala sa mga tampi” sa usa ka suba mao ang tubig, ug si Daniel nakadungog “sa tingog sa usa ka tawo sa taliwala sa mga tampi,” busa ang tingog gikan sa tawo nga diha sa ibabaw sa tubig, ug ang tingog mao ang tingog sa mga tubig sa suba sa Ulai.

Ug sa ikakaluhaan ug upat ka adlaw sa nahaunang bulan, samtang atua ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel; unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon, usa ka tawo nga sinul-oban sa lino, kansang mga hawak gibaksan sa lunsayng bulawan sa Uphaz: Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata ingon sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sama sa kolor sa pinasinawng tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon. ...

Apan ikaw, O Daniel, takpi ang mga pulong, ug timrihi ang basahon hangtod sa panahon sa katapusan: daghan ang magdalagan ngadto-nganhi, ug ang kahibalo modaghan. Unya ako si Daniel mitan-aw, ug ania karon, may laing duruha nga nagtindog, ang usa niining daplina sa tampi sa suba, ug ang usa niadtong daplina sa tampi sa suba. Ug ang usa miingon sa tawo nga sinul-oban sa lino, nga atua ibabaw sa mga tubig sa suba: Hangtod anus-a pa man ang katapusan niining mga katingalahan? Ug nadungog ko ang tawo nga sinul-oban sa lino, nga atua ibabaw sa mga tubig sa suba, sa diha nga gibayaw niya ang iyang toong kamot ug ang iyang wala nga kamot ngadto sa langit, ug nanumpa pinaagi kaniya nga buhi sa walay katapusan nga kini mahitabo sulod sa usa ka panahon, mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon; ug sa diha nga matuman na niya ang pagpatibulaag sa gahum sa balaan nga katawhan, kining tanan nga mga butang pagatapuson.

Ug ako nakadungog, apan wala ako makasabut; unya miingon ako, O akong Ginoo, unsa man ang mahimong katapusan niining mga butanga? Ug siya miingon, Lumakaw ka sa imong dalan, Daniel: kay ang mga pulong gitak-om ug gitimrihan hangtud sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagahinloan, ug pagapution, ug pagasulayan; apan ang mga dautan magapadayon sa pagkadautan: ug walay bisan kinsa sa mga dautan ang makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Daniel 10:4–6; 12:4–10.

Ang dagkong mga suba sa Shinar, sumala sa pag-ila kanila ni Sister White, parehong nalambigit sa usa ka panan-awon diin si Cristo anaa ibabaw sa katubigan nga nagasulti, kay ang Iyang tingog sama sa dinahunog sa daghang katubigan. Sa duha ka panan-awon gipangutana ang pangutana nga “hangtod kanus-a.” Ang duha ka suba girepresentar usab diha sa “pangutana ug tubag” ni Daniel sa kapitulo otso, nga mao ang sentral nga haligi ug patukoranan sa Adventismo. Didto, ang duha ka suba mga simbolo sa “pito ka mga panahon” sa pagkatibulaag ug pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon. Ang duha ka suba nagtuman sa ilang papel ingon nga sungkod sa pagbadlong sa Dios, ug unya midagayday ngadto sa kasaysayan sa mga Millerite sa nahaunang manulonda, diin nadiskobrehan ni William Miller ang iyang unang profetikong mutya, nga mao ang linya sa “pito ka mga panahon” sa Levitico baynte-sais. Ang duha ka suba nagarepresentar sa duha ka pagkatibulaag nga 2520 ka tuig, nga natuman pinaagi sa duha ka leon sa Asiria ug Babilonia, nga girepresentar sa Tigris ug Eufrates, ug siyempre pinaagi ni Lea ug ni Raquel, mga pag-umangkon ni Rebeca, kansang kasal sa tugon nahitabo sa dihang si Isaac kap-atan na ka tuig ang panuigon, sumala sa natala sa Genesis 2520.

Si Miller mipresentar lamang sa pagkapatibulaag sa “pito ka panahon” batok sa habagatang gingharian sa Juda, nga natuman uban sa tagna sa 2300 ka tuig niadtong 1844. Niadtong 1856, ang “bag-ong bino” sa “pito ka panahon” nag-ila sa maong pagkapatibulaag ibabaw sa amihanang gingharian, nga nagtapos niadtong 1798. Ingon nga unang matinagdanong pagkadiskobre sa tagna ni William Miller, ang tubig sa suba sa Euphrates miabut ingon nga alpha nga doktrina sa kasaysayan sa unang manulonda. Ang tubig sa suba sa Ulai miabut uban sa ikatulong manulonda. Ang alpha nga pagkadiskobre ni Miller mao ang pito ka panahon nga gilarawan sa suba sa Ulai, ug ang omega nga pagkadiskobre ni Hiram Edson mao ang pito ka panahon nga gilarawan sa suba sa Hiddekel.

Ang 2520 nagrepresentar sa gitag-on sa yugto nga mao ang sama alang sa matag gingharian, apan nga nagsugod ug natapos nga nagkalain sa kap-atan ug unom ka tuig. Ang 1798 nagtimaan sa panahon sa katapusan ug sa pag-abot sa unang manulonda sa Pinadayag katorse. Ang 1798 mao ang katumanan sa 2520 ka tuig sa pagkatibulaag nga gidala ibabaw sa amihanang gingharian pinaagi sa leon sa Asiria. Ang 1844 mao ang katumanan sa “pito ka panahon” nga gidala ibabaw sa habagatang gingharian ug gilarawan pinaagi sa leon sa Babilonia. Ang duha ka suba mao ang mga pangsangga sa kasaysayan sa mga mensahe sa una ug ikaduhang mga manulonda nga natapos uban sa pag-abot sa ikatulo niadtong Oktubre 22, 1844, sa dihang ang ikapitong trumpeta ug usab ang trumpeta sa jubileo gipatingog sa antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala.

Unya ipatugbang mo ang trompeta sa Jubileo sa ikapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagpasig-uli pagapatunggon ninyo ang trompeta sa tibuok ninyong yuta. Levitico 25:9.

Ang pagtunog sa ikapitong trumpeta usa ka simbolo sa buhat ni Cristo sa paghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa pagkatawo, ug gilarawan kini sa 2300 ka tuig sa panan-awon sa Suba sa Ulai; ug ang pagtunog sa trumpeta sa jubileo usa ka simbolo sa tugon sa yuta nga gilapas ug gipahamtang sa katawhan sa Dios, nga gitawag ni Daniel nga tunglo ug panumpa ni Moises, ug nga gitawag ni Moises nga “pakiglalis sa tugon sa Dios.”

Oo, ang tibuok Israel nakalapas sa imong kasugoan, bisan pa pinaagi sa pagbiya, aron dili motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga nahisulat sa balaod ni Moises, ang ulipon sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya. Daniel 9:11.

Ang “tunglo” ug ang “panumpa” nga nahisulat “sa kasugoan ni Moises” mao ang “pito ka higayon” sa Levitico 26. Ang pulong nga gihubad nga “panumpa” mao ang mao rang Hebreohanong pulong nga sa Levitico gihubad nga “pito ka higayon.” Ang tunglo, tungod sa paglapas sa panumpa sa tugon diha sa kapitulo 25, gipahayag sa kapitulo 26, diin giila ni Moises ang tunglo ingon nga “pakigbisog sa tugon.”

Unya magalakaw usab ako nga supak kaninyo, ug silotan ko kamo sa pito pa ka pilo tungod sa inyong mga sala. Ug magapadala ako ug espada ibabaw kaninyo, nga magapanimalus tungod sa paglalis batok sa akong tugon; ug sa diha nga managkatigom kamo sulod sa inyong mga kalungsoran, ipadala ko ang kamatay taliwala kaninyo; ug igatugyan kamo ngadto sa kamot sa kaaway. Levitico 26:24, 25.

Gidala sa Ginoo ang espada sa leon sa Asiria batok sa gingharian sa amihanan aron “silotan” sila pinaagi sa pagtugyan kanila ngadto sa “kamot sa kaaway,” sa tuig 723 BC. Kap-atan ug unom ka tuig sa ulahi, sa 677 BC, gibati sa gingharian sa habagatan ang tunglo ni Moises. Ang tunglo ni Moises mao ang panagbingkil sa tugon. Sulod sa kap-atan ug unom ka tuig ang mga leon sa Mesopotamia gigamit sa Dios aron kuhaon ug pagayaton ang panon. Sa katapusan nianang yugto sa kap-atan ug unom ka tuig gilaglag ni Nabucodonosor ang balaang puloy-anan. Ang panon sa pangutana ni Daniel diha sa bersikulo trese sa Daniel otso naulipon sa ilang mga kaaway sulod sa usa ka yugto nga kap-atan ug unom ka tuig nga miabot sa pagkalaglag sa balaang puloy-anan, nga mao ang laing hilisgutan nga pagayaton sa bersikulo trese. Sa dihang miabot kadtong mga suba sa 1798 ug 1844 matag-usa, usa ka panon ang gitigom ingon nga usa ka templo, kay ang panon usa ka lawas, ug ang lawas usa ka templo. Sa katapusan nianang yugto ang templo nga gitukod sulod sa kap-atan ug unom ka tuig maoy makighiusa sa langitnong templo diha sa kaminyoon sa Pagkadiyos uban sa pagkatawo. Ang kaminyoon anaa sa taliwala sa duha ka mga templo, ug ang gihiusa sa Dios dili angay nga mabahin.

Ang tubig sa Tigris miabot sa 1798 ug ang tubig sa Euprates miabot sa 1844. Sa dili pa ang pag-abot sa ikatulong manolunda, miabot ang ikaduhang manolunda, ug human niana, sa camp meeting sa Exeter, New Hampshire niadtong Agosto 12–17, 1844, gibubo ang mensahe sa Midnight Cry. Ang Exeter nagpasabot ug “usa ka kuta sa tubig,” ug sa maong camp meeting, didto usab adunay usa ka peke nga tigom nga gihimo sa laing tolda, nga gitukod sa usa ka pundok gikan sa Watertown, Massachusetts. Ang mga tubig nga misugod sa Eden, sumala kang Sister White, hapit nang ipatibulaag ingon nga “usa ka balod-dagkong pagtaob” tabok sa sidlakang baybayon sa Tinipong Bansa sa Amerika. Ang linog nga maoy nakapahinabo nianang balod-dagkong pagtaob nahitabo sa Tanaman sa Eden sa dihang gidaug ni Satanas ang katawhan, nga maoy hinungdan sa usa ka linogong pag-uyog sa Eden kansang mga balod miabot ngadto sa Midnight Cry sa kasaysayan sa mga Millerite. Kadtong balod-dagkong pagtaob mibaha ngadto sa Midnight Cry sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang balod nga nagsugod sa linog sa sala ni Adan moabot ngadto sa linog sa balaod sa Domingo sa Pinadayag kapitulo onse.

Ang tingog ni Cristo mao ang tingog sa daghang mga tubig, ug ang mga tubig nga naghiusa maoy naglangkob sa mensahe sa ulahing ulan. Si Isaias ug ang iyang anak nga si Shearjashub nagtindog diha sa bersikulo tres sa kapitulo siete sa linaw gikan sa taas nga agianan sa tubig, nga nagpresentar sa mensahe sa ulahing ulan sa panahon sa pagtak-op sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Didto ang pagpahayag ni Isaias batok sa buang ug dautan nga hari nga si Ahaz mao nga ang Ginoo magpadala kang Ahaz sa mga tubig sa Asiria, si Haring Sennacherib, ug ang iyang tubig mosaka hangtod sa liog.

Ang Ginoo misulti usab kanako pag-usab, nga nagaingon: Tungod kay kining katawhan nagsalikway sa katubigan sa Shiloah nga nagapaagay sa hinay, ug nagakalipay kang Rezin ug sa anak ni Remalias; Busa karon, ania karon, ang Ginoo magapaanhi batok kanila sa katubigan sa suba, kusgan ug daghan, bisan ang hari sa Asiria, ug ang tanan niyang himaya: ug siya motubod ibabaw sa tanan niyang mga agianan, ug molapaw ibabaw sa tanan niyang mga pangpang: Ug siya moagi latas sa Juda; siya molapaw ug moawas, siya moabut bisan hangtod sa liog; ug ang pagkaylap sa iyang mga pako magapuno sa kalapad sa imong yuta, O

Emmanuel. Isaias 8:5–8.

Si Ahaz misalikway sa mga tubig nga “gipadala” sa Ginoo, busa ang Ginoo “nagpadala” kang Ahaz sa mga tubig sa Asiria. Si Ahaz “nagmaya” sa panaghiusa ni “Rezin ug sa anak ni Remalias.” Si Ahaz “nagmaya” sa usa ka peke nga mensahe sa ulahing ulan nga girepresentahan ni Rezin ug sa anak ni Remalias.

Si Rezin ug ang anak ni Remalias, nga mao si Pekah, hari sa amihanang gingharian, nagrepresentar sa usa ka peke batok kang Isaias ug sa iyang anak. Ang buang ug datang hari nga si Ahaz “nagakalipay” diha sa pagpakig-alyansa nga girepresentahan sa napulo ka amihanang banay sa Israel ug Siria, nga nagahulagway sa dili subay sa balaod nga relasyon sa iglesia ug estado sa balaod sa Domingo. Si Ahaz nagakalipay, kay ang kaulaw ug ang kalipay mao ang duha ka magkaatbang nga pagbati nga gigamit sa inspirasyon aron pakigsultihan kadtong girepresentahan diha sa pakiglalis bahin sa ulahing ulan. Sa dihang gikaon ni Jeremias ang gamayng basahon, kini maoy kalipay ug pagmaya sa iyang kasingkasing, ug gipahibalo kita ni Joel nga ang katawohan sa Dios dili gayud maulawan. Si Ahaz, ingon nga usa ka Laodiceano, buta, busa nagakalipay siya sa mini nga mensahe sa tubig ug nagsalikway sa tinuod nga mensahe sa tubig ni Isaias. Angayan unta siyang maulaw tungod sa pagsalig sa peke nga mensahe sa ulahing ulan nga girepresentahan sa baha sa hari sa amihanan, apan iyang gisalikway ang mensahe sa Shiloah.

Ang mensahe sa Shiloah diha sa Isaias otso mao ang mensahe sa ulahing ulan. Ang linaw sa Shiloah giila sa Bag-ong Tugon ingon nga ang linaw sa Siloam. Sa Hebreohanon o Griyego kini nagpasabot ug “gipadala.” Kinahanglan alang kang Cristo ang pagbiya aron Iyang “mapadala” ang Espiritu Santo. Si Isaias ug si Ahaz atua sa linaw sa Shiloah, ug ang pagsulay nagasukad sa pagpili kon magbaton ba ug pagtoo sa linaw sa Shiloah ingon sa girepresentar ni Isaias ug sa iyang anak, o pagtoo ba kang Rezin ug sa anak ni Remalias? Si Ahaz nagpili tali sa duha ka mga tubig, ang mga tubig sa Shiloah o ang mga tubig sa Hari sa Asiria. Si Ahaz nalipay sa pakigsaad ug sa mensahe nga girepresentar ni Rezin ug sa anak ni Remalias ug busa iyang nadawat ang baha sa pagkabinulad, imbis sa tubig nga mahinay nga nagaagay sa iyang paghukom. Ang iyang paghukom nagarepresentar sa balaod sa Domingo sa dihang ang hari sa amihanan molapaw sa tibuok kalibotan sama sa usa ka baha. Kini mahitabo sukad sa balaod sa Domingo padayon, sa dihang ang baha sa Tunga-tungang Singgit nagasuyop usab sa kalibotan.

Si Ahaz nagakalipay sa pakig-alyansa sa napulo ka tribo sa amihanan ug sa Siria, ug busa nagakalipay sa mensahe nga naghiusa sa iglesia ug estado, ingon nga girepresentahan sa matag supak sa balaod nga pakig-alyansa nga makita sulod sa Pulong sa Dios. Si Isaias nagarepresentar sa usa ka Filadelfianhon ug si Ahaz usa ka Laodiceanhon. Gidugtong ni Cristo ang pagpamatuod ni Isaias ngadto sa Iyang kaugalingong pagpamatuod sa dihang Iyang giayo ang buta nga tawo, usa ka Laodiceanhon, didto sa linaw sa Siloam.

Ug samtang milabay si Jesus, nakita niya ang usa ka tawo nga buta sukad pa sa iyang pagkatawo. Ug nangutana kaniya ang iyang mga tinun-an, nga nagaingon, Magtutudlo, kinsa ba ang nakasala, kining tawhana ba, o ang iyang mga ginikanan, nga siya natawo nga buta?

Mitubag si Jesus, Dili tungod kay nakasala kining tawhana, ni ang iyang mga ginikanan man, kondili aron mapadayag diha kaniya ang mga buhat sa Dios. Kinahanglan buhaton ko ang mga buhat niya nga nagpadala kanako, samtang adlaw pa; moabot ang kagabhion, nga wala nay tawo nga makabuhat. Samtang ania pa ako sa kalibotan, ako mao ang kahayag sa kalibotan. Sa nakasulti na siya niini, miluwa siya sa yuta, ug naghimo ug lapok pinaagi sa laway, ug gidihogan niya sa lapok ang mga mata sa buta nga tawo, Ug miingon kaniya, Lakaw, panghilamos didto sa linaw sa Siloam, (nga sa paghubad nagpasabot, Gipadala.) Busa milakaw siya, ug nanghilamos, ug mibalik nga nakakita na.

Busa ang mga silingan, ug kadtong nangaging nakakita kaniya nga siya buta, miingon, Dili ba mao kini siya nga nagalingkod ug nagpakilimos? Ang uban miingon, Mao kini siya; ang uban miingon, Siya sama kaniya; apan siya miingon, Ako mao siya. Busa sila miingon kaniya, Giunsa man ang pagkabuka sa imong mga mata?

Mitubag siya ug miingon, Ang usa ka tawo nga ginganlag Jesus naghimo ug lapok, ug gidihogan ang akong mga mata, ug miingon kanako, Lakaw ngadto sa linaw sa Siloam, ug panghilam-os: ug ako miadto ug nanghilam-os, ug ako nakadawat sa panan-aw. Juan 9:1-11.

Ang buta nga tawo, uban sa buang ug dautang hari nga si Ahaz, gisulayan kon ibutang ba nila ang ilang pagsalig diha sa linaw sa Siloam o sa baha sa Asiria. Ang buta nga tawo nahibalo nga siya buta, apan si Ahaz dato, nadagaya sa mga kabtangan, ug walay kinahanglanon. Si Ahaz mao ang buang nga ulay didto sa linaw sa ulahing ulan, ug ang buta nga tawo maoy manggialamon nga ulay. Ang mga tubig nga Gipadala Gikan sa, o ang mga tubig nga gipadala gikan sa Asiria, mao ang pagsulay.

Ang linawán maoy dapit diin ang tubig ginatigom, ug sa propetikanhong kahulogan ang linawán mao ang dapit diin ginatigom ang nagkalainlaing mga sapa, mga suba, mga sapa nga gagmay, mga dagat, mga kadagatan, mga lanaw, ulan ug tun-og sa tanang “mga tubig” nga nagrepresentar sa tingog ni Cristo. Ang linawán sa ulahing ulan naporma pinaagi sa tubig nga nagaagay gikan sa ibabaw nga linawán. Ang linawán nagrepresentar sa mensahe sa ulahing ulan diha sa konteksto sa usa ka pagsulay. Gisalikway ni Ahaz ang mga tubig nga mahinay nga nagaagay, apan ang buta nga tawo matinumnon sa mensahe nga nalambigit sa linawán. Si Jesus mikuha ug bahin sa Iyang pagka-Dios, nga girepresentahan isip “luwa,” ug gisagol kini sa kolonon, nga nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios uban sa pagkatawo nga ginatuman ni Cristo sa Labing Balaang Dapit.

Miluwa si Cristo sa yuta ug gisagol ang Iyang laway aron mahimong lapok. Gigamit Niya ang mensahe sa panaghiusa sa pagka-Dios ug pagka-tawo aron dihogan ang mga mata sa buta nga tawo. Ang mensahe nga gisimbolohan sa panaghiusa sa pagka-Dios ug pagka-tawo mao ang mensahe sa 1888, ug kini gituyo aron mag-usab sa usa ka tawo gikan sa kahimtang sa Laodicea ngadto sa kahimtang sa Philadelphia. Apan ang mensahe nagkinahanglan ug pag-apil sa tawo. Kinahanglan silang moadto sa linaw, ug unya manghugas.

Ang tanan nakasala ug nakabsan sa himaya sa Dios, apan si Jesus miingon nga ang buta nga tawo ug ang iyang mga ginikanan wala makasala. Gikuha ni Jesus ang pangutana sa pagbasol gikan sa kahimtang sa buta nga tawo, ug giila siya ingon nga usa ka tawo nga gipatindog aron sa paghimaya

sa Ginoo; ug ang profetikanhong tawo sa tagna sa Biblia nga gipatindog alang sa katuyoan nga “ang mga buhat sa Dios ipadayag” mao ang bandera, nga gilangkuban sa mga lalaki ug mga babaye nga mibalhin gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia. Ang bandera mao ang dapit diin ang mga buhat sa Dios gipadayag, kay ang Iyang buhat mao ang paghiusa sa Pagkadios uban sa pagkatawo sa tawo (sama sa gihulagway sa pahid nga kolonon), ug ang mga tropeyo niana nga buhat mao kadtong wala lamang makadungog sa mensahe sa Laodicea, kondili kadtong misunod sa reseta diha sa mensahe. Ang reseta alang sa buta nga tawo mao ang pag-adto ug paghugas. Sa dihang siya nakakita na, wala na siyay kinahanglan pangingkamotan nga himayaon ang Dios; ang mga kahimtang nga naglibot kaniya mao ang nakapahinabo niana.

Nagsugod kini sa pagduol ni Cristo, ug gisundan sa buluhaton ni Cristo. Ang katapusang buluhaton ni Cristo didto sa langitnong santuwaryo may kalabotan sa tawo mao ang pag-usab sa usa ka tawhanong binuhat gikan sa usa ka walog sa mga patay ug uga nga mga bukog, o gikan sa pagkahigda nga patay diha sa kadalanan, o gikan sa pagkabuta sama sa usa ka kabog. Ang Iyang katapusang buluhaton mao ang paglalang pag-usab sa Iyang katawohan ngadto sa Iyang dagway, ug mao gayud kana ang buluhaton nga Iyang gibuhat sa dihang gibuhat Niya si Adan gikan sa abog sa yuta, ug unya gihuypan siya sa gininhawa sa kinabuhi. Ang katapusang buluhaton mao ang nahaunang buluhaton, kay una Niyang gihulma ang lapok ug unya gidihogan ang maong lapok pinaagi sa kinabuhi sa Iyang Espiritu. Kang Adan ang Espiritu mao ang Iyang gininhawa; sa buta nga tawo, kini mao ang tubig. Sa walog ni Ezekiel nga puno sa mga patay nga bukog, kini mao ang usa ka mensahe sa pagkatigum nga naglalang sa lawas. Unya ang usa ka mensahe mahitungod sa upat ka mga hangin gihuypan ibabaw sa lawas, ug unya kini mitindog ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan.

Samtang ang buta nga tawo buta pa, nakita siya ni Jesus ug dayon miduol kaniya. Miduol Siya sa buta nga tawo sulod sa konteksto sa usa ka pangutana nga gipangutana sa Iyang mga tinun-an, sa ingon nagtugot Kaniya sa pagpatukod sa husto nga propetikong kahimtang alang sa ilustrasyon. Ang “mga buhat sa Dios” maoy usa ka propetikong simbolo sa daghang nagkalainlaing mga linya sa mga saksi diha sa Biblia. Ang matag pagpadayag sa “mga buhat sa Dios” diha sa mga Kasulatan matuman sa panahon sa ulahing ulan. Gipahimutang ni Jesus ang konteksto sa sugilanon pinasikad sa katapusang mensahe, ingon sa girepresentahan ni Elias diha sa katapusang mga bersikulo sa Malakias.

Ang mga ginikanan ug ang buta nga bata wala pagahukmi ingon nga mga makasasala, kay kini mao ang panahon sa kahibulongang mga buhat sa Dios, ug nianang panahona ang mga kasingkasing sa mga ginikanan ug ang mga kasingkasing sa mga anak pagapabalihon aron makita ang butang nga giatubang. Ang butang mao kini—kon ang buta nga tawong Laodiceano nausab ba ngadto sa usa ka dinihog nga tawong Filadelfiano. Mao kana ang butang nga moatubang sa mga ginikanan ug sa bata sa panahon sa ulahing ulan, kay kana usab mao ang panahon sa paghukom. Ug ang panahon sa paghukom ginatuman sulod sa ikatulo ug ikaupat nga mga kaliwatan sumala sa tagna sa tugon ni Abraham. Ang buta nga tawo mao ang ulahi ug ikaupat nga kaliwatan, ug ang iyang mga ginikanan mao ang ikatulo. Nianang yugtoa ang mensahe ni Elias nagabutang sa mga pamilya ngadto sa mga kahimtang diin mapugos sila sa pagdawat o sa pagsalikway sa mensahe sa

linaw sa Siloam. Ang buang ug daotan nga hari nga si Ahaz misalikway sa mensahe nianang linawa, apan ang buta nga tawo midawat. Ang mensahe ni Elias sa Malakias ginapahimutang sulod sa kahimtang sa usa ka tunglo sa dili pa ang dako ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo.

Sa dihang giandam ni Jesus ang kahimtang nga atong ginahisgotan, gilakip Niya sa Iyang kinasumhan sa katuyoan sa milagro nga kinahanglan Siya magbuhat niadto nga higayon, kay moabot ang panahon nga walay bisan kinsa nga makabuhat. Ang buluhaton nga Iyang gipasabot mahitabo sa kahayag sa adlaw, ug ang katapusan sa buluhaton gihulagway ingon nga gabii. Ang Iyang giingon nagtumong sa panapos sa panahon sa pagsulay.

Sa diha nga Iyang tapuson ang Iyang buluhaton sa paghukom, huboon Niya ang Iyang mga sapot nga pagkasacerdote ug isul-ob ang Iyang mga bisti sa panimalos. Sa diha nga Iyang tapuson kadtong buluhaton sa paglain sa mga nawala gikan sa mga luwas, ang buluhaton sa kaluwasan matapos. Ang panahon sa pagsulay pagasirad-an na, ug karon gabii na diin walay tawo nga makabuhat. Ang mensahe ni Cristo dili lamang mao ang mensahe sa Laodicea ngadto sa usa ka buta nga tawo, kondili mao usab kini ang mensahe ni Elias nga gipahimutang sulod sa konteksto sa kaduol sa panapos sa panahon sa pagsulay, nga mao ang binalaan nga kadasig ni Cristo sa pagbuhat alang sa pagluwas sa mga kalag.

Una si Cristo miduol sa buta nga tawo, dayon giandam ug gipahid ang pahumot, dayon mihatag ug mga pagtulon-an alang sa usa ka buluhaton nga ang buta nga tawo kinahanglan nga pagabuhaton alang sa iyang kaugalingon, ug ingon usab kaimportante nga sa dihang iyang sugdan ang maong buluhaton ang iyang panan-aw mapasig-uli. Sa dihang siya makakita na, nabag-o na siya gikan sa usa ka buta nga Laodiceano ngadto sa usa ka Filadelfiano. Ang panahon sa pagbag-o niadtong duha ka mga iglesia natuman sa sinugdan sukad sa 1856 hangtod sa 1863.

Kadtong panahona naghulagway sa pagkabahin sa trigo ug sa mga sagbot, ug sa katapusang pagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo nga sa ulahi ipataas ingon nga usa ka bandila. Ang buta diha-diha nahimong sentro sa pagtagad sa kadaghanan—sa dihang nausab siya gikan sa usa ka Laodicean ngadto sa usa ka Philadelphian. Ang buta mao ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo ug ang daotan ug buang nga hari nga si Ahaz mao ang unang katawhan sa tugon nga igasuka gikan sa baba sa Ginoo. Nianang maong punto sa kasaysayan, si Jesus nagagamit man sa Iyang laway aron pagdihogan ang Iyang bag-ong katawhan sa tugon, o nagasuka Siya sa daang katawhan sa tugon gikan sa Iyang baba.

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo.

“Ang Umaabot nga Krisis”

“Uban sa dili masipyat nga katukma, ang Walay Kinutoban nagatipig ug talaan sa tanang mga nasod. Samtang ang iyang kalooy gitanyag uban sa mga panawagan sa paghinulsol, kini nga talaan magpabiling abli; apan sa dihang maabot na ang usa ka piho nga utlanan nga gitakda sa Dios, magsugod ang pag-alagad sa iyang kaligutgut. Unya pagasirhan ang talaan; mohunong ang balaan nga pailub; wala nay pagpakilooy alang sa kalooy alang kanila.”

“Ang propeta, samtang nagtan-aw sa dagan sa mga kapanahonan, nakita sa iyang panan-aw ang atong panahon. Ang mga nasod niining panahona maoy nakadawat sa mga kalooy nga wala pa gayud kapariha kaniadto. Ang pinili kaayong mga panalangin sa Langit gihatag kanila; apan ang nagkadaghang pagkamapahitas-on, kahakog, pagsimba sa mga diosdios, pagtamay sa Dios, ug ubos nga pagkawalay pagpasalamat, nahisulat batok kanila. Sila sa madali nagatapos sa ilang husay uban sa Dios.

“Ang mga adlaw dali nang nagkaduol nga diha niini adunay dakong kalibog ug kasamok sa relihiyosong kalibotan. Adunay daghang mga dios ug daghang mga ginoo; ang tanang hangin sa pagtulon-an mohuros; ug si Satanas, nga nagsul-ob sa mga bisti sa manulonda, molimbong, kon mahimo pa, bisan sa mga pinili gayod.

“Ang kinatibuk-ang pagtamay nga gipangitsa batok sa tinuod nga pagkadiosnon ug pagkabalaan, nagdala kanila nga walay buhing pakigdugtong sa Dios sa pagkawala sa ilang pagtahod sa iyang balaod. Ug samtang ang kawalay-pagtahod sa balaod sa Dios labi pang dayag nga makita, ang linya sa pagbulag tali sa mga nagabantay niini ug sa kalibotan ug sa usa ka iglesiang nahigugma sa kalibotan mamahimong labi pang tin-aw. Ang gugma sa mga sugo sa Dios modaghan sa usa ka pundok, sumala sa pagdugang sa pagtamay batok niini sa laing pundok.”

“Ang daku nga I AM nagapamatuod sa iyang kasugoan. Nagsulti siya ngadto kanila nga nagahimo niini nga walay bili diha sa mga unos, sa mga baha, sa mga bagyo, sa mga linog, sa mga kapeligrohan sa yuta ug sa dagat. Karon mao ang panahon alang sa iyang katawhan sa pagpakita sa ilang kaugalingon nga matinud-anon sa prinsipyo.

“Nagatindog kita sa pultahan sa dagko ug mabug-at nga mga panghitabo. Ang Ginoo anaa na sa pultahan. Didto sa Bukid sa mga Olibo gisaysay sa Manluluwas ang mga talan-awon nga magauna niining dakong hitabo: ‘Makadungog kamo ug mga gubat ug mga dungogdungog sa mga gubat,’ miingon Siya. ‘Ang nasud mobangon batok sa nasud, ug ang gingharian batok sa gingharian; ug adunay mga gutom, ug mga kamatay, ug mga linog sa nagkalainlaing mga dapit. Kining tanan mao ang sinugdanan sa mga kasakit.’ Samtang kining mga tagna nakadawat ug pinasikad nga katumanan sa pagkalaglag sa Jerusalem, adunay kini labi pang diretso nga pagpakabat sa katapusang mga adlaw.

“Si Juan ug ang ubang mga manalagna usab mga saksi sa makalilisang nga mga talan-awon nga mahitabo ingon nga mga timailhan sa pag-anhi ni Cristo. Nakita nila ang mga kasundalohan nga nagtapok alang sa gubat, ug ang mga kasingkasing sa mga tawo nga nangapakyas tungod sa kahadlok. Nakita nila ang yuta nga nabalhin gikan sa iyang dapit, ang kabukiran nga gidala ngadto sa taliwala sa dagat, ang mga balud niini nga nagangulob ug nagubot, ug ang kabukiran nga nangurog tungod sa paghubag niini. Nakita nila ang mga panaksan sa kapungot sa Dios nga giablihan, ug ang kamatay, gutom, ug kamatayon nga miabut ibabaw sa mga lumolupyo sa yuta.”

“Sa pagkakaron ang Espiritu sa Dios nga nagapugong ginabawi na gikan sa kalibotan. Ug ang mga bagyo, unos, mga kalamidad sa dagat ug sa yuta, nagsunoday sa usag usa sa matulin nga pagkasunodsunod. Ang siyensiya naningkamot sa pagpasabot niining tanan. Ang mga timaan

nga nagkadaghan sa atong palibot, nga nagapahibalo sa haduol nga pag-abot sa Anak sa Dios, ginasang-at sa bisan unsang hinungdan gawas sa tinuod nga hinungdan. Ang mga tawo dili makaila sa mga manulonda nga bantay nga nagapugong sa upat ka hangin aron dili kini mohuyop hangtod nga ang mga sulugoon sa Dios matimrihan; apan sa dihang sugoon sa Dios ang iyang mga manulonda nga buhian ang mga hangin, moabut ang ingon nianang talan-awon sa Iyang mapanimaslong kapungot nga walay pluma nga makahulagway.”

“Ang usa ka krisis ania na sa ibabaw nato; apan ang mga alagad sa Dios dili angay mosalig sa ilang kaugalingon niining dakong emerhensiya. Sa mga panan-awon nga gihatag kang Isaias, Ezekiel, ug Juan, atong makita kon unsa ka suod ang pagdugtong sa langit ngadto sa mga panghitabo nga nagakahitabo dinhi sa yuta. Atong makita ang pag-atiman sa Dios alang niadtong mga matinumanon kaniya. Ang kalibotan wala gayud mahibilin nga walay Magmamando. Ang laraw sa umalabot nga mga panghitabo anaa sa mga kamot sa Ginoo. Ang Kamahalan sa langit nagguni sa kaugmaon sa mga nasod, maingon man sa mga kalihokan sa iyang iglesia.”

“Gipadayag sa Dios ang mahitabo sa ulahing mga adlaw, aron ang iyang katawohan maandam sa pagbarug batok sa mga unos sa pagsupak ug kapungot. Kadtung mga gipasidan-an na mahitungod sa mga panghitabo nga anaa sa ilang atubangan dili angay molingkod sa malinawon nga pagpaabot sa umaabot nga unos, nga naglipay sa ilang kaugalingon sa paghunahuna nga panalipdan sa Ginoo ang iyang matinumanon nga mga tawo sa adlaw sa kasamok. Kita kinahanglan mahisama sa mga tawo nga naghulat sa ilang Ginoo, dili sa tapolan nga pagpaabot, kondili diha sa mainiton nga pagbuhat, uban sa dili matarug nga pagtoo. Dili kini panahon karon sa pagtugot nga ang atong mga hunahuna mapuno sa mga butang nga gamay ra og importansiya.”

“Samtang ang mga tawo nagakatulog, si Satanas aktibong nagahikay sa mga butang aron ang katawohan sa Ginoo dili makabaton ug kalooy o hustisya. Ang kalihokan alang sa Domingo karon nagapadayon diha sa kangitngit. Ang mga pangulo nagatago sa tinuod nga isyu, ug daghan sa mga miduyog sa maong kalihokan wala usab makakita sa padulongan sa ilalom nga agos niini. Ang ilang mga pagpanghimatuod malumo, ug sa panagway Kristohanon; apan sa dihang kini mosulti na, igapadayag niini ang espiritu sa dragon. Katungdanan nato ang pagbuhat sa tanan nga anaa sa atong gahum aron malikayan ang hulga nga katalagman. Kinahanglan atong ipaatubang sa mga tawo ang tinuod nga pangutana nga gilantugian, sa ingon niana nagapahaluna sa labing epektibong pagsupak batok sa mga lakang sa pagpugong sa kagawasan sa konsensiya. Kinahanglan atong susihon ang Kasulatan, ug makahimo sa paghatag sa katarongan sa atong pagtoo. Miingon ang propeta, ‘Ang mga dautan magapadayon sa pagkadautan, ug walay usa sa mga dautan nga makasabot; apan ang mga manggialamon makasabot.’”

“Ang mahinungdanong kaugmaon ania sa atong atubangan. Aron maatubang ang mga pagsulay ug mga tintasyon niini, ug aron matuman ang mga katungdanan niini, magkinahanglan kini ug dako nga pagtoo, kusog, ug paglahutay. Apan kita mahimong modaug nga mahimayaon; kay walay bisan usa ka kalag nga nagabantay, nagaampo, ug nagatoo ang mabitik sa mga lalang sa kaaway. Ang tibook langit interesado sa atong kaayohan, ug

nagahulat sa atong pagpangayo sa iyang kaalam ug kusog. Ang tanang nagsupak nga impluwensiya, hayag man o tinago, mahimong malamposong masukol, ‘dili pinaagi sa gahum ni pinaagi sa kusog, kondili pinaagi sa Akong Espiritu, nagaingon si Jehova sa mga panon.’ Ang Dios ingon usab kaandam karon maingon sa karaang mga panahon sa pagbuhat pinaagi sa mga paningkamot sa tawo, ug sa pagtuman ug dagkung mga butang pinaagi sa maluya nga mga galamiton. Dili kita makab-ot sa kadaugan pinaagi sa gidaghanon, kondili pinaagi sa hingpit nga pagtugyan sa kalag ngadto kang Jesus.

“Busa karon, samtang ang kalooy nagapabilin pa, samtang si Jesus nagapangamuyo pa alang kanato, himoon ta ang bug-os nga buluhaton alang sa walay kataposang panahon.” Southern Watchman, December 25, 1906.